

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sacerdos Aut Sanctus Aut Reprobus

Dufrène, Maximilian

Augustæ Vindelicorum, 1743

Consideratio 1. Sacerdos fervens & tepidus seu pœnitentes, seu
Sacrificantes observantur, & discriminantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60483](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60483)

CONSIDERATIO I.

*Sacerdos fervens & tepidus seu
pœnitentes, seu sacrificantes observantur &
discriminantur.*

Punctum I.

*Utriusque pœnitentia considera-
tur.*

Sacerdotem in Christi charitate ferventem contemplemur. Pœnitentiæ sacramentum is maximi facit, quare insigniter paratus semper accedit. Intelligit Mysterii pretium, quo in sanguine Salvatoris animi sordes abluuntur. Intelligit Jesu Christi summam benignitatem, qua suæ Majestatis offensas verè pœnitentibus mira facilitate condonat. Intelligit maximum puritatis augmentum, & gratiarum rivulos ex hoc Sacramento pretiosè manantes. His ergo luminibus instructus ad sacrosanctum balneum accedit, quàm sæpe potest, singulis minimùm octiduis, non ex consuetudine, sed cum præparatione haud perfunctoria. Vitæ suæ rationes seriò inspicit, omissiones acri censura notat, errata etiam leviora sagaci oculo disquirat, seque ipsum sine palpo dijudicat. Considerans dein Domini sui ma-
jesta-

jestatem, gratiarum cumulos, paternam benignitatem: considerans ex adverso palmarem ingratitude, qua tantæ bonitati malè respondit: & pessimè cohærentem cum obligationum gravitate justî laboris defectum accurato examine ponderans, acri dolore compungitur, quem per suos gradus ad perfectæ charitatis apicem evehit. Quamvis autem cum Davide pœnitente genuini doloris sensum vix unquam deponat, amaro animo Propheticum illud sæpissimè iterans: *Peccatum meum contra me est semper*: Nihilominus in Sacramento conatu majore illud abominatur & horret, tanquam Divinæ bonitati super omnia dilectæ contrarium: propositum addit sincerum æquè ac firmum. In ipso Tribunali sacro nihil palliat, nihil excusat verè pœnitens ac humilis. Percepto demum summa cum reverentia & fiducia sacræ absolutionis beneficio, velut in sanguine Agni dealbatus gratias optimo Servatori agit filiali spiritu, & sacramentali satisfactione præstita, fervore novo in via Domini pergit, superadditis quoque pœnis voluntariis, quibus irrogatasupremæ bonitati à se injurias ulciscatur.

Aliâ viâ incedit Sacerdos tepidus. Parùm is considerat sive Sacramenti saluberrimi magnitudinè, sive Redemptoris piissimi benignitatem: parum æstimat vitæ suæ tepidæ innumeros errores. Crassâ ignorantia obcœcatus non videt ingentia damna, quæ sibi, gregi suo,
toti

toti Ecclesiæ infert : non adeò malum se reputat, eò quòd gravissima sæcularium scelera non admittat : dùmque statûs sui celsitudinem, & onera eidem annexa minùs pensat, omissiones quàm plurimas, sæpe notabiles ; desidias cum gravi animarum detrimento conjunctas, mundana studia, sensuum oblectamenta, sermones otiosos, vitam inertem, humanorum affectuum turbas, ipsamque adeò teporis inveterati pestem ceu infirmitates non admodum culpandas cõnventi oculo intuetur : hinc examen superficiale, dolor admodum dubius, propositum aut fictum, aut infirmum ; denique emendatio nulla. Utì ex consuetudine potissimùm suscipit magnum hoc Sacramentum, ita consuetudines pravæ isthac luridè agendi methodo non tolluntur, sed confirmantur. Verùm quid aget Sacerdos tepidus, cùm manifestè gravia subin exponenda veniunt, quæve ubi tepor invaluit, exesse diu non possunt ? num fortè apprehendet satis, quàm horrendum sit monstrum peccatum grave Sacerdotis : peccatum grande nimis, quod supra modum aggravant circumstantiæ omnes, vocationis præcellæ, gratiarum singularium, copiosi luminis, scandali multiplicis, gravissimarum obligationum ? utinam crimina, & statûs sanctissimi enormes maculas inter humanas infirmitates non iterum numeraret ! utinam dolor serius, propositum efficax, sui generosa confusio ad pedes
sacri

facri Judicis , & emendatio tandem solida cum remedii utilis applicatione sequeretur? Quàm timendum, ne dolor ementitus, fictum propositum, inania vitæ melioris desideria miserum decipiant! si serio ageret, provideret sibi de pio, fervente ac zeloso conscientiaæ suæ arbitro: at verò cum potius sibi non absimilem ac tepidum quærat, à quo conniventer habeatur, cæcus cæcum ducit, & ambo in foveam cadunt. Atque hinc dubia prorsus & periculosa semper est Sacerdotis tepidi pœnitentia. Sic non excutitur, sed invalescit tepor: sic non aperiantur, sed obstruuntur gratiarum fontes: sic ad animi plenam excoecationem, ad omnimodam indurationem, ipsamque adeò reprobationem festinatur. Quis enim corrigat hominem, qui potentissimo ac ferè unico salutis remedio, quale Sacramentum pœnitentiæ est, non amplius corrigitur, sed suo perperam utentis vitio magis inquinatur?

Punctum II.

Idem sacrificantes discernuntur.

Sacerdos in Christi charitate fervens, quia eminenti æstimatione sacrificii admirabilis plenus, intelligit victimæ sacrosanctæ immensum pretium, dignitatem ineffabilem, emolumenta, seu valore, seu numero infinita.

At-

Atque hinc negotium negotiorum, quo majus in vita sua suscipere nequeat, summa reverentia, vigili cura, studio tali tractat, quale in majoris momenti negotiis adhibere prudentes consueverunt. Animi egregiam puritatem imprimis curæ habet, quam vel in sancto pœnitentiæ lavacro, vel in charitate non ficta quærere allaborat. Præparationem adhibet exquisitam: animus sibimet invigilans, fervor constans, cauta conversatio, sensuum custodia, sanctus Domini sui timor & amor præparationi remotæ serviunt: proxima verò constituunt hinc preces ab Ecclesia præscriptæ, quas cum sensu recitat; istinc virtutum præsertim Theologicarum nobile exercitium. Accedunt sacra & amplissima desideria, Mysterii saluberrimi urgens fames, profundissima animi demissio, petitiones & multæ & magnæ, quas tum Sacrificii immensus valor, tum fiduciæ amplitudo postulat. Ne quid autem vel imprudens erret, ante Missam Directorium inspicit, atque in ipsa adhuc sacristia Missale ordinat & suis locis signat, ne cum adstantium molestia in ara primum id facere oporteat. Cæterum paulò ante Missam curas omnes & cogitationes, quæ huc non faciunt, exesse jubet, totòque studio animum colligit, ut tremendis Mysteriis pro humanæ infirmitatis modulo convenienter aptetur. Sacras vestes induens cum spiritu dicit illa omnia, quæ dici jubet Ecclesia.

fia.

fia. Ad Aram verò procedens animos sumit toto mundo majores ; dùmque seriò pensat , augustissimam Jesu Christi Pontificis æterni personam se gerere , æstimationem Sacrificii acuit , fervorem accendit , eaque gravitate , modestia , pietate Mystero sacrosancto initium facit , ut adstantes ædificet , totam Ecclesiam recreet , ipsum quoque cœlum exhilaret spectaculum grande factus DEO , Angelis & hominibus.

Cæterùm haud ignarus , sancta & arcanis cœlestibus plena hic esse omnia , nihil negligit : ad singulos apices , ad verba singula , ad verborum sensum , ad omnes ceremonias sollicitè attendit , ne quid vel minimum in re tanta peccetur , omittatur , mutiletur , aut indecorè deproperetur : Aræ igitur adstat ut sanctus , ministrat ut Angelus , Divinum sacrificium exequitur ut Christus. Confessionem ad pedem Altaris facit acri dolore compunctus ob sua , totiùsque mundi peccata : Tenerrima gratitudine plenus gratias DEO ac laudem dicit in hymno Angelico : fide robusta , & fiducia filium decente instructus , nihil hæsitando postulat in Collectis totius Ecclesiæ nomine , quidquid postulandum illa præscribit : cum reverentia & attentione legit Epistolam & Evangelium , cujus universalem promulgationem verbo & opere , quin & fuso sanguine adjuvare vehementer optat : simili pietate ad oblationem transit ; in Præfatione autem rursum

sum

sum gratias tenerrimè agit, & quasi Angelorum immixtus choris, sanctum illud trifagion non corde minùs quàm ore profert. In Missæ Canone merus ignis & mera attentio est: verborum sensum ubique mens collecta sequitur. Suas, gregis sui, totiùsque Ecclesiæ necessitates summa fiducia in commemoratione vivorum clementissimo Patri per Jesum Christum Filium ejus commendat: pari fiducia grande illud postulatum exequitur: *Ut in omnibus protectionis tua muniamur auxilio.* Magno animo de sacrificii virtute confisus pariter dicit: *Ab aeterna damnatione nos eripi, & in Electorum tuorum jubeas grege numerari, per Christum Dominum nostrum.* In panis & vini consecratione non jam ut homo terrenus, sed planè coelestis vires suas omnes colligit, ut præsentem Dominum pro sua & totius mundi salute offerat, adoret cum Angelis, amet cum Sanctis. Pergit dein cum sensu dicendo singula, quæ præscribuntur: placent illi peculiariter verba illa immenso victimæ Divinæ pretio commensurata: *Omni benedictione & gratia spirituali repleamur, per eundem Christum Dominum nostrum.* Sapiunt illi præprimis verba Domino suo perquam honorifica, summéque gloriosa: *Per ipsum, & cum ipso, & in ipso est tibi Deo Patri omnipotenti in unitate Spiritus sancti omnis honor & gloria.* Filium totus induit, cum orationem Dominicam recitat, dumque orationes cæteras ante commu-

nionem magno fervore pronuntiat, exquisito timentis & amantis affectu præsertim postulat: *Me nunquam à te separari permittas*, Sacrosanctum verò Domini corpus & sanguinem ceu pharmacum immortalitatis cum ardenti desiderio, & vilitatis propriæ intimo sensu accipit; postquam autem (a) *in meditatione sanctissimi Sacramenti* admirabundus tantisper & venerabundus *quievit*, Sacrum absolvit eodem spiritu, quo cœpit. Gratiis dein non perfunctoriè solutis, ut Ecclesia jubet, cor totum in conspectu Domini sui effundit. Sic pretiosè saginatus & roboratus, gratiisque insigniter auctus fervore novo ad labores statûs sui proprios hilariter transit. Qua quidem piè sacrificandi methodo istud maximè consequitur, ut crescat in cognitione & amore Domini nostri Jesu Christi. Sic denique notam habet multò præstantissimam, quòd ferventium de numero sit, quia pietate singulari quotidianam DEO Hostiam litat. Aliud profectò luculentius aut certius beati fervoris signum nemo requirat, præter hanc piè sacrificandi rationem. Sed neque signum infausti teporis manifestius habemus, quàm longa consuetudine firmatam in sacrificando negligentiam.

Sacerdos tepidus, quia vividam de sacrificii majestate ac valore æstimationem procurare negligit, cursim, luridè, obiter para-

(a) *Rubrica.*

paratus, inanium cogitationum turmis ob-
fessus, temporalibus curis miserè distractus
ad aras sacrosanctas irruit, (a) omniâque ita
„ deproperat, ita signa involvit, ita verba
„ præcipitat, acsi latrones post tergum in-
„ starent, & tempus ad fugiendum non ef-
set. Sine sensu, sine gustu, sine fructu,
sine reverentia, sine attentione Sacrum in-
cipit, & cursim absolvit. (b) „ Quam triste
„ verò ac deplorandum spectaculum, vide-
„ re Sacerdotem Divina Mysteria tractan-
„ tem, Angelorum choris undique septum,
„ qui ad ea, quæ ipse operatur & loquitur,
„ stupent ac tremunt: dum interea Sacer-
„ dos in medio positus, totus frigidus, &
„ quasi stupidus non attendit, quid agat;
„ non intelligit, quid loquatur: & tamen
„ propter palmares negligentias conscientiæ
„ stimulum non patitur. Sic res sanctissi-
„ mæ contemnuntur, sic DEus irride-
„ tur, sic ridendi materia hæreticis da-
„ tur. Clamat è cathedra Sacerdos te-
„ pidus, in Sacramento Altaris JESUM DEI
„ Filium adesse; ipse interim ita se gerit,
„ ita hæc Sacramenta pertractat, acsi nihil
„ minùs verum putaret, & quasi DEum
„ marmoreum vel plumbeum haberemus,
„ qui nihil sentiat, nihil videat, nihil au-
„ diat. Sed mihi crede, Sacerdos miser,
„ DEum omnipotentem & vivum habemus

C 2

&

(a) *Card. Bellarm. Conc. IX. de Adventu.*
(b) *ibidem.*

„ & vigilem , qui connivet ad tempus : qui
 „ dissimulat quidem nunc tot injurias , quas
 „ omnes videt , omnes audit , omnes notat,
 „ & aliquando severissimè ulciscetur. Uti-
 „ nam ingrederetur in cor suum Sacerdos ,
 „ & cogitare inciperet : quis ego sum ?
 „ quid ago ? quomodo vivo ? quomodo San-
 „ cta Sanctorum tracto ? quo jure stipen-
 „ dium à DEO accipio , qui DEO tam ma-
 „ lè servio ? cur mihi manus inunctæ sunt ,
 „ & cur tot ceremoniis , tanta solemnitate
 „ Sacerdos initiatus sum ? an ut postea sine
 „ religione ac reverentia peragerem Divina
 „ Mysteria ? ista si cogitaret , materia non
 „ deesset longissimæ atque optimæ confes-
 „ sionis.

Verùm quia hæc non cogitat , in re sanctif-
 sima iniquitates super iniquitates accu-
 mulat , & ubi DEum placare deberet , ma-
 gis eundem ad justam indignationem com-
 movet. Adstantes porro qui ædificabit ?
 quantam æstimationem tremendis Mysteriis
 luridissimo sacrificandi modo conciliabit ?
 quæ scandala non suscitabit ? Ut volatili ac
 venatorio tepidorum genio tepidus ipse ob-
 secundet , quadrupedante cursu Divina
 Mysteria deproperat , adeoque insulfè præ-
 cipitat , ut neque modicum temporale ne-
 gotium ita gerere præsumeret , præsertim
 si lucrum aliquod esset conjunctum , aut
 damni periculum. Interim Dominum Do-
 minorum , suumque Judicem offendere , in fa-

faciem vilipendere, suumque teporem indies confirmare nihil dubitat, quo facto suæ reprobationi ipsemet infelicissimè præludit, ac subscribit.

Superi boni! quale inter utrumque discrimen! Per eandem actionem sanctissimam unus maximè DEum honorat, alter summè inhonorat: unus sanctificatur, sordescit alter & reprobatur: unus Ecclesiam ornat, ludibrio alter exponit: omnem benedictionem meretur unus, alter omnem maledictionem. Unum idémque agunt ambo; sed multum diversa tum interior, cum exterior agendi ratio utrumque discriminat. Unum beatissimus fervor stimulat; alterum infelicissimus tepor occupat: Novit & amat prior Dominum nostrum JESUM Christum; nec novit, nec amat posterior: hæc tanti causa discriminis. Felix notitia, omnis boni principium! turpis ignorantia, omnis mali triste exordium!

MEDITATIO I.

Sacerdos fervens regali Sacerdotio gloriose ac sanctè conspicuus 1. Petr. 2. - *Sacerdos tepidus Incarnata Sapientia contemptor ignobilis.* 1. Reg. 2.

Preludium 1. Imaginamur nobis hinc Sacerdotem in JESU Christi charitate fervidum,